

РЕШЕНИЕ

№ 2246

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 05.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **5062** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по подадена жалба от управителя на [фирма], против Ревизионен акт № 23-1106392/04.11.2011 г., издаден от И. Й. В. –старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., която е потвърдена от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. с Решение № 679/29.03.2012 г, в частта с която не е признато право на данъчен кредит общо в размер на 22356,61 лв за данъчни периоди м.04,05,06,2010год по фактури издадени от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД.

В производството оспорващият е представляван от упълномощен адвокат, които поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт в оспорената част. Претендира разноси за водене на делото и представя допълнително писмена защита. Поддържат се доводи за незаконосъобразност на акта, като се счита, че са събрани доказателства, които обосновават извод за реалност на спорните доставки.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОУИ” – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП намира жалбата за основателна и моли съда да я уважи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1106392/01.06.2011 г., издадена от Е. К. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.,

е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за отделните данъчни периоди от 01.04.2010 г. до 30.06.2010 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, като същата е възложена във връзка с Решение на директора на дирекция ОУИ С. № 785/12.05.2011 г., с което е отменен Ревизионен акт № [ЕГН]/17.12.2011 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия за данъчни периоди м. 04.2010 г. м. 05.2010 г. и м. 06.2010 г.

За резултатите от ревизията е изготвен Ревизионен доклад /РД/ № 1106392/30.11.2010 г., връчен на упълномощено лице на 14.10.2011 г. Съобразно изложеното в ревизионния акт и доказателствата по административната преписка, от страна на дружеството не е подадено възражение на основание и в срока чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Ревизията приключва с издаване на Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/04.11.2011 г. от И. Й. В., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган /ЗОКО/ № К 1106392/03.10.2011 г., издадена от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С.. С ревизионния акт е установен резултат за ревизираните периоди данък за възстановяване в размер на 78 429,32 лв. при деклариран от дружество резултат общо за ревизираните периоди данък за възстановяване в размер на 103 239,80 лв. Определени са лихви общо в размер на 2 453,87 лв., както следва: за неоснователно възстановен в повече ДДС в размер на 8 740,05 лв. с Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ № 1024797/17.05.2010 г. са изчислени лихви в размер на 1 265,28 лв. и за неоснователно възстановен ДДС в размер на 8 369,18 лв. с АПВ № 1031257/17.06.2010 г. са начислени лихви в размер на 1 188,59 лв.

След извършено с ревизионния акт прихващане на изискуеми задължения общо в размер на 22 971,12 лв. и съобразно обстоятелството, че е налице възстановен данък в размер на 41 012,74 лв. по Ревизионен акт № [ЕГН]/17.12.2010 г., като краен резултат с оспорения ревизионен акт е определен ДДС за ефективно възстановяване в размер на 1 529,82 лв.

През ревизираните периоди дружеството [фирма], е извършвало основно търговия и вътреобщностни доставки на фуражни продукти: шрот, овес, пшеница, ечемик. Дружеството разполага с обект за търговия с фуражи и е вписано в регистъра на търговците на зърно, за което притежава издадени от Министерство на земеделието и храните, Национална служба по зърното и фуражите съответни удостоверения. За ревизираните периоди с ревизионния акт е извършена корекция на правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 22 356,61 лв. по фактури, издадени от дружествата [фирма], ЕИК[ЕИК], и [фирма], ЕИК[ЕИК], предмет на оспорване в настоящото производство.

1. През данъчни периоди м. 04.2010 г. и м. 05.2010 г. дружеството [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10 520,55 лв. по 6 броя фактури, издадени от [фирма]. Предмет на доставка по фактурите са стоки – овес, ечемик, пшеница.

С оглед установяване относимите факти и обстоятелства за реалното извършване или не на доставка по фактурите, издадени от [фирма] и в съответствие дадените указания по Решение № 785/12.05.2011 г. на директора на дирекция ОУИ С., на посочения доставчик е извършена насрещна проверка, за резултатите от която е съставен Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № 2300-58-1106392-01/11.08.2011 г. За целите на проверката е изготвено Искане за

представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № 24-003610#9/25.07.2011 г, с което са изискани относими данни и доказателства. Искането е връчено по пощата на постоянния адрес на управителя на дружеството на 01.08.2011 г.

На 29.09.2011 г. в деловодството на фронт офис „И.” с писмо вх. № 24-00-3610#13/29.09.2011 г. са постъпили документи от [фирма], доставени чрез лицензиран пощенски оператор. Представените документи представляват копия от фактурите, издадени от доставчика, два броя приемо-предавателни протоколи към тях и приемо-предавателни протоколи, които не са свързани с фактурите, заверени копия от справки-декларации по ЗДДС на доставчика за посочените периоди, хронологичен регистър на счетоводни сметки за м. 04. и м. 05.2010 г. аналитичен регистър на счетоводни сметки за м. 04.2010 г., копие на фактура от предходен доставчик.

При анализа на представените документи органите по приходите са констатирани редица несъответствия по отношение на обстоятелствата, отразени в представените документи. Във връзка с представените товарителници, с които се цели доказването на осъществяване на транспорт на стоките по фактурите, издадени от [фирма], последното дружество не фигурира като изпращач. Констатирано е несъответствие между посочените по товарителниците дати и датите на издаване на фактурите. Във връзка с фактура № 169/12.05.2010 г. изобщо не са представени доказателства за транспорт на стоките. Във връзка с фактура № 171/17.05.2010 г. е посочено, че товарителницата няма печати на изпращач и получател. По отношение на фактура № 173/27.05.2010 г. е констатирано, че има разминаване между количествата, посочени във фактурата и представената товарителница.

Ревизиращият екип е извършил проверка в базата данни на НАП, при която е констатирано, че фактурите, издадени от [фирма] с получател ревизираното лице, са включени в дневниците за продажби и справките декларации по ЗДДС на доставчика за съответните периоди. При проверка в програмен продукт V. 11 е констатирано, че за данъчен период м. 05.2010 г. доставчикът няма отразени покупки.

Извършена е проверка в данъчното досие на [фирма], при която е установено, че на дружеството е извършена ревизия за установяване на задълженията му по ЗДДС, обхващаща периодите от 01.08.2009 г. до 31.10.2010 г., съответно и периодите, в които са издадени фактури за доставки на стоки с получател [фирма]. За резултатите от ревизията на доставчика е издаден Ревизионен доклад № 1106683/25.07.2011 г., в който са отразени факти и обстоятелства, относими към доставките, фактурирани на [фирма]. Съгласно констатациите в издадения на [фирма] ревизионен доклад, при ревизията на дружеството не е установена по безспорен начин възможността на [фирма] да извърши фактурираните от същото доставки. През ревизирания период, не е установено задълженото лице да притежава дълготрайни материални активи, назначени лица, подизпълнители, както и възможността на собственика да извършва с личен труд декларираните доставки, т. е. няма данни за наличие на кадрова, техническа и материална обезпеченост за извършване доставки. Съгласно дневниците за продажби на [фирма] като предмет на доставките е записано „стоки” и „услуги”. При проверка в информационната система за ревизирания период е установено, че са подавани уведомления от работодателя по чл. 62 от Кодекса на труда за едно лице, без да се вижда необходимата му квалификация, както и кода на икономическа дейност на дружеството. Не е ясно какво образование и умение има лицето, което е било назначено, как само с един служител е извършвана дейността на дружеството. Не е

представен оригинал на трудовия договор. Във връзка с гореизложено органите по приходите са посочили в цитирания ревизионен доклад, че декларираните фактури в дневниците за продажби на [фирма] са издадени без да е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, издадени са без основание, като данъкът по същите се дължи на основание чл. 85 от ЗДДС.

2. През ревизираните периоди м. 4.2010 г., м.05.2010 г. и м. 06.2010 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 11 836,06 лв. по 8 броя фактури, издадени от [фирма], предмет на доставка по които са стоки, а именно ечемик, пшеница, царевица.

Извършена е насрещна проверка на посочения доставчик, резултатите от която са отразени в ПИНП № 2300-58-[ЕГН]/24.08.2011 г. От доставчика са представени доказателства под опис, приети с вх. № 02-24-23-105/09.08.2011 г. съдържащи данни и конкретни доказателства по всяка една от спорните фактури.

Във връзка с последните са установени лицата, предходни доставчици, като на някои от тях са извършени насрещни проверки.

Във връзка с доставките, документирани с фактури № 73/15.06.2010 г. с данъчна основа – 8 662,50 лв. и ДДС в размер на 1 732,50 лв. с предмет на доставка 49 500 кг. ечемик и фактура № 77/17.06.2010 г. с данъчна основа 4 154,80 лв. и ДДС в размер на 830,96 лв. с предмет на доставка 24 т. ечемик с включен транспорт е установено, че предходен доставчик е дружеството [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Същото е издало на [фирма] съответно фактура № 58/15.06.2010 г. и № 3/17.06.2010 г. На посочения предходен доставчик е извършена насрещна проверка, за резултатите от която е съставен Протокол № 24-00-3610-12/29.09.2011 г. Установено е, че към 01.06.2010 г. наличните стоки, отразени като салдо по счетоводна сметка 304 „Стоки” са 164 340,00 лв., от които пшеница на стойност 72 000,00 лв. и слънчоглед на стойност 92 340,00 лв. Посочено е, че в началото на м. 06.2010 г. доставчикът не е разполагал със стокови наличности на ечемик. Констатирано е, че през м. 06.2010 г. по дебита на сметка 304 са заприходени стоки - ечемик и пшеница на стойност 159 192,58 лв. За доставчици на стока ечемик са вписани: [фирма], закупен през м. 7.2010 г.; доставчик на ечемик е [фирма] по фактура № 103/18.06.2010 г. с данъчна основа 58 042,60 лв. и ДДС в размер на 11 608,52 лв. На дата 30.06.2010 г. дружеството е заприходило ечемик от доставчици физически лица.

След анализ на всички събрани в хода на ревизията доказателства, в ревизионния акт е прието, че по фактурите от [фирма] и [фирма] не са категорично доказани действително осъществени доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, поради което не са изпълнени кумулативните условия по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит. Основен довод за отказа се явява също така и липсата на писмен договор за покупко продажбата на зърно съгласно чл.28 ал.1 от Закона за съхранение и търговия със зърно. На посоченото правно основание и въз основа на подробно изложени в констативната част на акта мотиви, с РА са извършени корекции на правото на приспадане на данъчен кредит, съответно за периода м.4/2010 г. в размер на 8 470,05 лв., за периода м.5/2010 г. в размер на 8 369,18 лв. и за периода м.6/2010 г. в размер на 5 517,38 лв.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 13327/ 14.11.2011 г. по описа на ТД на НАП-С., т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.

С решение №679/ 29.03.2012 г. директорът на Дирекция „ОУИ” е потвърдил

обжалвания пред него РА в частта с която не е признато право на данъчен кредит общо в размер на 22356,61 лв за данъчни периоди м.04,05,06,2010год по фактури издадени от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/Заповед № РД-01-6/04,01,2010год на Директора на ТД на НАП-С./. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

По инициатива на оспорващия Съдът назначи счетоводна експертиза от вещо лице – счетоводител, чието заключение не бе оспорено и е прието по делото. От заключението се установява, че доставките по процесните фактури са осчетоводени в счетоводните регистри на А. Б. ООД по дебита на сметка 305, която в индивидуалния сметко план на дружеството отчита стоките, като са отразени различните видове стоки по отделни партиди-пшеница, царевица, овес, ечемик и по дебита на сметка 4531-начислен данък на покупките за отразяване на ДДС и по кредита на сметка 401 – доставчици, съответната партида. Във фактурите, в които има включен транспорт, той е осчетоводен по сметка 602 разходи за външни услуги. Всички процесни фактури, издадени от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД са включени в дневниците за покупки и СД за ДДС за съответните месеци на А. Б. По същия начин фактурите са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД. По отношение на доставчика А.-09 ЕООД към фактура №71/28,05,2010г е представен Р./28,05,2010г за сумата от 7400 лв и вносна бележка на банка ДСК от 28,05,2010г за същата сума, която сума е внесена по банковата сметка на А.-09 ЕООД; към фактура №81/24,06,2010г е приложено копие на платежно нареждане за внесена сума в размер на 5250 лв по банковата сметка на А.-09 ЕООД. Преводите са осъществени. По отношение на фактура № 70/26,05,2010г и № 71/28,05, 2010г има равнение на стойността и документа за плащане. При останалите фактури има разлика между стойностите за различните фактури в повече или по малко. Относно фактурите издадени от А.-13 ЕООД и платеното по тях, само за фактура 159/06,04,2010г има равнение на стойността на фактурата и документа за плащане. Към фактура 162 има издаден РКО 129/15,04,2010г за 1500 лв и вносна бележка за същата сума на ЦКБ за осъществен превод на А.-13 ЕООД. Към фактура 164-Р./15,04,2010г за 13,88 лв, в които е записано доплащане по ф-ра 164. Към фактура 169-допълнително е представен РКО 199/12,05,2010г и вносна бележка към ЦКБ за същата сума от 8600 лв, към фактура 171 допълнително е приложен РКО без номер от 15,05,2010г за 5576,36 лв и към фактура 173 допълнително е приложен Р./27,05,2010г за 5862,24 лв и вносна бележка от ЦКБ за същата сума. С допълнително представените документи се установило че има плащания по всички процесни фактури. Във всички от тях има на отделен ред включен транспорт с изключение на фактури 164 и 159. За всяка фактура е изготвена справка за закупените количества и реализираните такива, на база копие на документите, намиращи се по делото. От тази справка е видно, че с всички закупени стоки е осъществена вътреобщностна доставка. От А.-09 ЕООД по процесните фактури са закупени 23800 тона пшеница, 102100 тона царевица и тези количества се равняват на количествата по инвойсите. По фактури са закупени и 164340 тона

ечемик,а по инвойси са реализирани 137060 тона.От А.-13 ЕООД са закупени 111280 тона пшеница,отчетени като реализирани 100440 тона,закупени са 91560 тона овес и отчетени по фактури 88560 тона и закупени 50200 тона ечемик и са реализирани по фактури 50200 тона.Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично,неоспорено от страните.

При така изложената фактическа обстановка ,съдът формира и правните си изводи:

Предмет на оспорване пред Съда са отказите да бъде признато упражненото от дружеството – жалбоподател право на данъчен кредит, общо в размер на 22356,61 лв за данъчни периоди м.04,05,06,2010год по фактури издадени от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД.

На практика, установените в ревизионното производство факти и обстоятелства не са спорни. Спорът се отнася до това, дали наличните доказателства обосновават извод, че [фирма] и А.-09 ЕООД действително са предали (доставили) на [фирма] количеството зърно (царевица,овес,пшеница и ечемик), което е документирано в процесните данъчни фактури за ревизираните периоди. Съдът кредитира изцяло заключението на вещото лице, доколкото същото обобщава и систематизира данните от намиращите се в делото счетоводни документи, както и тези, предоставени от счетоводството на жалбоподателя.

След като са коментирали доказателствата, ревизиращите и ответникът необосновано са приели липса на доставки, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, поради което не са изпълнени кумулативните условия по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит.Основен довод за отказа се явява също така и липсата на писмен договор за покупко продажбата на зърно съгласно чл.28 ал.1 от Закона за съхранение и търговия със зърно. Практическият смисъл на ДДС е той да бъде начисляван по конкретна доставка на стока или на услуга и да бъде включван еднократно в крайната цена, а облагането само на добавената стойност да се постига, чрез приспадане на данъчен кредит от страна на получателя. Режимът на приспадането на ДДС има за цел да освободи данъчнозадълженото лице от тежестта на дължим или заплатен косвен данък, формиран в процеса на икономическата му дейност. Както отмененият ЗДДС, така и действащия понастоящем предпоставя упражняване правото на приспадане на данъчен кредит от задължителното условие да е била извършена реално търговска операция, свързана с доставка на стока или на услуга. Издаването на данъчна фактура и съответните отразявания в счетоводството на доставчика и на получателя са необходимо, но не са достатъчно условие, за да бъде прието по несъмнен начин, че доставката е осъществена. За да може да бъде доказан този факт е нужно да има други съпътстващи, и кореспондиращи с първичните счетоводни документи доказателства. Преценката за наличието на реално осъществена доставка е резултат от анализ на установените в хода на

ревизията факти и съпоставянето им с обективната действителност. Според характера и предмета на фактурираните доставки, на изследване подлежи, както действителната възможност на доставчика да изпълни уговорената сделка, така и обстоятелството, дали между него и получателя е извършено прехвърляне на владението (собствеността) върху стоката. По делото, от страна на жалбоподателя бе проведено успешно доказване на правно значимите факти. Ангажираните доказателства, които бяха обсъдени по - горе, опровергават заключенията и констатациите на ревизиращите, така както са изложени в РД и в РА. Възникването на данъчно събитие, по смисъла на чл. 25, ал. 1, ал. 2 ЗДДС е породило правото на издателя на фактурите да начисли ДДС. Ответникът не оспори представените с жалбата документи – товарителници, пътни листове, инвойси, удостоверяващи вътреобщностни доставки ,международни товарителници, декларация от търговец на зърно за произходи и добра земеделска практика, приемо-предавателни протоколи съпътстващи всяка от издадените фактури, декларации (л42-175), които установяват, че доставчиците са разполагали с налични количества зърно. Установено е с какъв транспорт е превозено зърното, а несъответствието между посочените в товарителниците дати и тези на издадените фактури, както и факта, че А.-13 не фигурира като изпращач по същите, както и техническите подробности като липсата на печати на изпращач и получател и разминаванията в количествата между товарителниците и фактурите не разколебава крайния извод за реално осъществени доставки, така както са приели ревизиращите органи. Нещо повече от заключението на вещото лице безспорно се установи, че доставките по процесните фактури са осчетоводени в счетоводните регистри на А. Б. ООД по дебита на сметка 305, която в индивидуалния сметко план на дружеството отчита стоките, като са отразени различните видове стоки по отделни партии-пшеница, царевица, овес, ечемик и по дебита на сметка 4531-начислен данък на покупките за отразяване на ДДС и по кредита на сметка 401 –доставчици ,съответната партия. Във фактурите, в които има включен транспорт, той е осчетоводен по сметка 602 разходи за външни услуги.. Всички процесни фактури ,издадени от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД са включени в дневниците за покупки и СД за ДДС за съответните месеци на А. Б.. По същия начин фактурите са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД. С допълнително представените документи се установило че има плащания по всички процесни фактури. Във всички от тях има на отделен ред включен транспорт с изключение на фактури 164 и 159. За всяка фактура е изготвена справка за закупените количества и реализираните такива ,на база копие на документите ,намиращи се по делото. От тази справка е видно, че с всички закупени стоки е

осъществена вътреобщностна доставка.Съпоставянето между датите, на които са издадени спорните фактури в периода месец април- месец юни 2010год с датите, на които са съставени представените фактури за износ за Гърция също представлява довод в подкрепа на твърденията на оспорващия, респ. опровергава тезата на ответника. По отношение на довода,че липсва писмен договор за покупко продажбата на зърно съгласно чл.28 ал.1 от Закона за съхранение и търговия със зърно,настоящият състав намира същото за неоснователно. В разпоредбата на чл.28 ал.1 от ЗСТЗ има изискване за сключване на писмен договор, когато предмет на доставката е зърно. В процесния случай неправилно приходната администрация е приела, че такъв няма. Наличието на фактура, съдържаща всички реквизити по чл.7 от ЗСч замества договора, след като от нея може да се направи категоричен извод за страните по доставката, вида на стопанската операция, количество и цена на доставката/решение № 3008/06,03,2009г по адм. Дело № 12050/2008г на ВАС I отд./..В решението си по делото Б. /решение от 06,12,2012год по дело С-285/2011 на Съда на Европейския Съюз е дадено задължително тълкуване на разпоредбите на членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция.

При така даденото от СЕС тълкуване на разпоредбите на членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО,настоящата инстанция намира и приема за установено следното: Няма спор по делото,че доставките ,обективирани в процесните фактури за периода месец април-юни 2010год за доставка на зърно-царевица,плшеница,ечемик и овес като описание на предмет в същите се отнасят до осъществяването на последваща икономическа дейност-а именно вътреобщностни доставки на същите стоки към търговец в Гърция. Процесните фактури в счетоводството на А. Б. ЕООД са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди,като по същия начин е процедирано и от

страна на доставчиците му-А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД. Доколкото от страна на приходната администрация не са ангажирани доказателства за участието на жалбоподателя в данъчна измама, както и за наличието на обективни данни, че доставките, в които жалбоподателят е участвал нагоре или надолу по веригата на ДДС са били част от данъчна измама, за която той е знаел или е бил длъжен да знае, то очевидно е, че предпоставките за упражняване на правото на данъчен кредит от страна на жалбоподателя за процесните три месеца са налице. Неоснователно органите по приходите са приели, че ДДС е начислен неправомерно и това представлява основание да бъде отказано правото на жалбоподателя да приспадне данъка. За неправомерно следва да се счита начисляването тогава, когато посоченият в данъчната фактура доставчик не е престирали стока или услуга, а само привидно е създал впечатление за такава престация.

Оспореният Ревизионен акт № 23-1106392/04.11.2011 г. е издаден от компетентен орган по приходите, в съответствие с изискванията за форма и е съобразен с установените в ДОПК процесуални правила. Актът обаче е необоснован и незаконосъобразен, и подлежи на отмяна в частта относно непризнат данъчен кредит, начислен в издадените от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД. данъчни фактури през данъчните периоди месец 04- месец 06.2010 г., понеже е постановен в тази част в резултат на неправилно тълкуване и прилагане на материалноправните норми на ЗДДС.

Така очертаният изход на съдебния спор определя заявената от пълномощника на жалбоподателя претенция за присъждане на разноски, като основателна. Ответникът дължи разноски на жалбоподателя, в размер на 2280 лева - 50 лева заплатена държавна такса, 350 лева внесен депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение – 1880 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 13 състав

Р Е Ш

И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Ревизионен акт № 23-1106392/04.11.2011 г., издаден от И. Й. В. –старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С., който е потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. с Решение № 679/29.03.2012 г., в частта с която не е признато право на данъчен кредит общо в размер на 22356,61 лв за данъчни периоди м.04,05,06,2010год по фактури издадени от А.-13 ЕООД и А.-09 ЕООД.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” – С., при ЦУ на НАП да заплати на [фирма] разноски по делото и възнаграждение за адвокат, в общ размер на 2280 лв..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: